

[Aksel Larsen.]

grove forseelser, og det fremgår også af den måde, disse overordnede optrådte på, da sagen kom frem, idet de gjorde, hvad der overhovedet stod i deres magt for at sabotere, at sagen blev undersøgt. Jeg kan naturligvis ikke påstå, at dette er normalt for hele befalingsmandskorpset, men jeg vil på den anden side påstå — og det tror jeg enhver vil give mig ret i —, at Aarhus-tilfældet ikke kan være noget fuldkommen isoleret tilfælde, men er udtryk for den ånd, der besjæler en væsentlig del — jeg sagde ikke hele, men en væsentlig del — af befalingsmandskorpset i den danske hær.

Efter min mening må den højtærede forsvarsminister sørge for, ikke alene at Peitersens forhold bliver undersøgt, og at manden naturligvis foruden at få den straf, der tilkommer ham, bliver sparket ud af hæren, men at også hans overordnede og alle de befalingsmænd, der har været kendt med den måde, hvorpå han optrådte, bliver draget til ansvar. I den forbindelse må man ikke glemme det, jeg allerede har omtalt, at soldaterplageren er blevet forfremmet to gange på trods af, at hans overordnede nøje vidste, hvad han havde gjort, eller rettere sagt formodentlig fordi de vidste, hvad han havde gjort, og ønskede at forfremme ham og derved demonstrere mod de domme, der var overgået ham.

Må jeg samtidig henlede den højtærede ministers opmærksomhed på noget, der er fremkommet oplysning om under retsmøderne i Aarhus, nemlig at det har behaget auditøren at sørge for, at de indklagede soldater sad 3 dage i arrest, før de blev fremstillet for en dommer. Nu er der hjemmel for, at man, hvis undersøgelsen ubetinget nødvendig gør det, kan vente 3 døgn i stedet for de ellers i retsplejeloven hjemlede 24 timer med at fremstille sigtede for en dommer, men under forhandlingerne i retten i Aarhus har auditøren blankt erkendt, at undersøgelsen aldeles ikke nødvendig gjorde det. Han kom med den mærkværdige undskyldning, at det var, fordi han håbede derved at kunne få gjort sagen færdig så hurtigt, at fængselskendelse for de 10 soldater ikke var nødvendig. Jeg tror, at selv jurister vil give mig ret i, at auditørens optræden i dette tilfælde absolut har været i strid med lovgivningens ånd og med hans opgave som auditor, og jeg henstiller til den højtærede minister også at kigge noget nærmere på dette.

Jeg henstiller til ministeren virkelig at sørge for, at undersøgelserne ikke bliver trukket i langdrag, og jeg er af den opfattelse, at såvel hvad angår Peitersen og hans

overordnede, som hvad angår auditørens optræden i forbindelse med denne sag, må det være ministeren, der har hovedansvaret, ikke alene for at sagen bliver undersøgt, men for at der bliver skredet ind på den måde, man har ret til at forlange, og jeg forventer, at ministeren her vil give tilsagn om, at dette vil ske.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): Jeg takker først det ærede udvalg for den tilslutning, der er givet fra et flertals side til det foreliggende forslag og til de ændringsforslag, som den ærede ordfører har motiveret. Jeg vil gerne herefter på den givne foranledning fremsætte et par korte bemærkninger om den såkaldte Aarhus-sag, som jo på et tidligere tidspunkt har været til behandling her i anledning af et spørgsmål fra det ærede medlem hr. Peter Jørgensen.

Foreløbig kender jeg sagen fra de referater, man har læst i aviserne, og jeg må sige, at jeg har været lige så rystet over det, der er fremkommet der, som de ærede medlemmer, der har omtalt denne affære. Der vil nu komme en afgørelse ved retten, og derefter må, som jeg i sin tid svarede det ærede medlem hr. Peter Jørgensen, alle sagens akter tilstilles mig, og man må så drage alle nødvendige konsekvenser. Jeg giver det ærede medlem hr. Rasmus Hansen ret i, at hele dette spørgsmål, som det har forment sig, ikke alene er et spørgsmål om disciplin indenfor værnene. Affæren peger længere ud, og der er her ikke alene tale om konsekvenser nedad, men også om konsekvenser opad. Som jeg allerede sagde til det ærede medlem hr. Peter Jørgensen, da han stillede sit spørgsmål om et andet moment i forbindelse med denne beklagelige sag, er det min agt, såsnart retten har truffet sin afgørelse, og jeg får et grundlag derfor, at danne mig et skøn over, om der er noget at bebrejde de i sagen implicerede befalingsmænd, det vil sige ikke alene oversergenten, men også dem, der har en tjenstlig pligt til at føre tilsyn med deres underordnede. Jeg mener, at dette synspunkt må fastholdes, og efter denne retningslinie agter jeg at behandle sagen, når dette materiale, forhåbentlig inden længe, bliver tilstillet mig. Det er klart, at hele dette problem er så meget vigtigere, i det øjeblik vi står overfor en forlængelse af tjenestetiden, og udsigten til en forlænget tjenestetid har jo, når de fornødne forudsætninger for forlængelsen er tilvejebragt.

Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen tror jeg, jeg har svaret på det spørgsmål, han stillede om, hvad der eventuelt måtte gøres